

2001-4

**MAAS
EN
SWALMDAL**

Heemkundevereniging Maas- en Swalmdal heeft de dorpen Swalmen, Asselt, Boukoul, Beesel, Reuver, Offenbeek en Belfeld als werkgebied.

De vereniging stelt zich tot doel de kennis van en de belangstelling voor het eigen heem te bevorderen en te streven naar het behoud, herstel en bescherming van die waardevolle cultuurelementen die eigen zijn aan het heem.

De vereniging tracht dit doel te bereiken door o.a. onderzoek van bodem en archieven, het verzamelen en exposeren van streekeigen voorwerpen van geschiedkundige waarde, het houden van lezingen, cursussen, excursies en het publiceren van bevindingen van de leden.

Redactie:	Jan Geerlings Loe Giesen Wim Hoezen Coby Klinkhamer - van den Assem		
Redactie-adres:	Paulus Potterstraat 5 5953 JG Reuver		
Bezorgers:	Jan Geerlings Arie de Wit Lambert Niemans Twan Ernst	- - - -	Beesel Swalmen Asselt Boukoul Reuver Offenbeek Belfeld

De Zeumer is het kwartaalblad van heemkundevereniging Maas- en Swalmdal. Leden ontvangen dit blad alsmede het jaarboek voor f 35,25 per jaar.

De redactie is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de ingezonden stukken. Overdrukken met vermelding van de bron zijn uitsluitend toegestaan na schriftelijke toestemming.

Inhoud

Inhoud	1
Van de redactie	2
Programma	3
Jaarboek Maas- en Swalmdal	4
Monumentenzorg in Belfeld	7
De Keizer	12
Archiefonderzoek	14
Kaldenkerker glaskramer verdronk in de Aalsbeek	17
Zomaar een bidprentje	21
Belfeld 100 jaar geleden	22
De Proof	23
Een lastige familie	24

Van de redactie

We naderen weer het einde van een tijdperk.

In 2002 zullen we al vergeten zijn dat we met enige emotie afscheid namen van de twintigste eeuw. Dit keer wordt het een afscheid nemen van een vertrouwd betaalmiddel: onze gulden. Maar ook dit zal wel snel wennen.

Degenen die aan familieonderzoek doen, hebben vast en zeker al gemerkt dat ook de gulden niet altijd het gebruikelijke betaalmiddel was.

We wensen onze leden in ieder geval een goed einde van 2001 toe. We hopen op een vruchtbaar jaar, wat betreft de vrede onder de volkeren.

Maar indien dit een beetje zal tegenvallen, moeten we het doen met de vrede in eigen huis en haard. Misschien dat we dan troost kunnen zoeken in het bestuderen van onze eigen (familie-)geschiedenis. Wat dat betreft heeft u misschien nog baat bij de archieffervaringen van onze medeleden.

Overigens staat de redactie altijd open voor vragen op dit gebied. Weet de redactie geen antwoord, dan hebben we de mogelijkheid om de vragen via De Zeumer aan de andere leden te stellen.

Is dit misschien een begin van een eigen vragenrubriek? Wie stuurt de eerste vraag in? Één moet de eerste zijn en denk niet dat vragen stellen door de dommen gebeurt, integendeel, wie een vraag stelt, heeft nagedacht.

We zijn benieuwd.

Kopij voor de eerstvolgende Zeumer s.v.p. inleveren vóór 1 februari 2002. De Zeumer 2002-1 zal in maart verschijnen.

Programma

20 januari	Contactmiddag Genealogie verzorgd door de werkgroep Genealogie in de verenigingsruimte.
25 februari	Jaarvergadering met na afloop een vertoning van een film betreffende het klooster te Reuver.
12 maart	Een film over vlasbewerking in Horst.
- april	Bezoek aan Geldern: Arcen, Kloosterkamp en Vossen, Schloss Haag, Fossa Eugenia of Schloss Dyck.
26 mei	Fietstocht in samenwerking met IVN De Steilrand.
30 juni	Busexcursie naar een Hanzestad: Zutphen en kasteel Middachten.
8 juli	Begin zomerstop wegens vakanties. Op 19 augustus kunt u weer terecht.
15 september	Open Monumentendag.
Thema: Handel.
13 oktober	Herfstwandeling in samenwerking met IVN De Steilrand.
7 november	Lezing over uurwerken door de heer Mestrom.

Daar door omstandigheden de datum van een activiteit wel eens kan wijzigen, wordt U verzocht de infobladen en weekbladen goed te lezen of anders even contact op te nemen met iemand van het bestuur.

Verenigingslokaal: Den Roover 8 te Reuver.

Geopend iedere maandagavond van 20.00 - 22.00 uur, met uitzondering van feestdagen en de zomervakantie.

Jaarboek Maas- en Swalmdal

In café Maaszicht te Belfeld werd donderdag 15 november het 20e jaarboek "Maas- en Swalmdal" gepresenteerd. Henri Smeets reikte namens het bestuur het eerste exemplaar uit aan de eregast van die avond, mevr. Angélique Aelen-Giesen, voorzitter van IVN De Steilrand. Ook wethouder Jo van der Velden van de gastgemeente Venlo en burgemeester Wim Denie van Swalmen kregen het nieuwe jaarboek overhandigd.

Angélique Aelen-Giesen ontvangt het eerste exemplaar van jaarboek 20 uit handen van bestuurslid Henri Smeets.

(foto: Frans Geerlings)

Smeets richtte zich in zijn openingstoespraak in eerste instantie op de gastgemeente: "Venlo ging voor Belfeld en ... kreeg ons erbij. De tijd zal leren hoe blij we met elkaar kunnen worden." Gememoreerd werd dat het met de voormalige gemeente Belfeld bedroevend gesteld was inzake het monumentenbeleid en de oprichting van een monumentencommissie. "Waar je ook kwam, dat viel iedereen op, behalve de politiek in Belfeld", aldus Smeets. "Gelukkig zijn de voortekenen nu anders, want Venlo heeft ons o.a. al uitgenodigd voor wat Belfeld betreft een bijdrage te leveren aan een archeologisch rapport, dat dient als basis bij toekomstige planvorming. Een prima zaak."

Ook de eregast werd veel lof toegezwaaid. "Er bestaat al jaren een hechte band tussen IVN De Steilrand en onze vereniging en dan heb ik het niet alleen over publikaties of de jaarlijkse organisatie van wandel- en fietstochten. Veelal werd samengewerkt met betrekking tot herstel en behoud van landschapselementen. Ook op inspraakgebied werd menig rapport of bezwaarschrift door beide besturen ondertekend."

Na de pauze, waarin de ruim 60 aanwezigen het nieuwe jaarboek kregen, dankte Angélique Aelen-Giesen de heemkundevereniging voor de uitverkiezing van IVN De Steilrand en memoreerde in het kort de geschiedenis van haar vereniging. Ook stond ze stil bij de onlangs overleden Lam Boonen, voorzitter van IVN De Steilrand: "Het was 'Lamboo' die het IVN handen en voeten gaf, die steeds weer in de pen klom als de natuur werd bedreigd, die de kar trok van de werkgroep stootvogels, en ontelbaar veel vogelnestkastjes in het werkgebied van IVN De Steilrand ophing. Eigenlijk had hier Lam Boonen moeten staan", aldus Aelen-Giesen.

Wethouder Van der Velden hoopte op een goede samenwerking tussen de heemkundevereniging en de nieuwe gemeente Venlo, zeker voor wat betreft het stadsdeel Belfeld. "Ik hoop graag gevraagd en ongevraagd tips en zaken aangereikt te krijgen", aldus de wethouder.

Burgemeester Denie tenslotte wees op het belang van professioneel monumentenbeleid in de gemeente Swalmen: "We hebben nu een zgn. 'mission statement' opgesteld waarin we o.a. vermelden dat Asselt een beschermd dorpsgezicht moet worden."

Keurende blikken van de leden. Over het algemeen was men dik tevreden met de nieuwe uitgave. (foto: Frans Geerlings)

De jaarboekredactie is inmiddels al gestart met de voorbereiding van de 21e uitgave, die komend jaar in Boukoul zal worden gepresenteerd.

Frans Geerlings

Monumentenzorg in Belfeld

De laatste keer dat we terugkwamen op de ontwikkelingen op het gebied van monumentenzorg in Belfeld was in het kader van de afbraak van het 'Pand Peeters' in Geloo. De gang van zaken rondom de sloop van dit gebouw deed bij het bestuur van Maas- en Swalmdal de vraag rijzen of de gemeente Belfeld op dit terrein niet beter af is in een grotere gemeente (nu dus Venlo). In het verleden toonde de gemeente Belfeld weinig daadkracht als het om haar eigen cultureel historisch erfgoed ging.

Inmiddels bijna een jaar verder heeft in elk geval de heemkundevereniging op dit terrein niet stil gezeten. Al vrij snel na 1 januari 2001 werd contact gezocht met de beleidsmedewerker monumenten van de gemeente Venlo. Onder andere werd de zaak 'Pand Peeters' aangekaart. In een poging om hier voortgang in te blijven houden werd door de Stichting Belfelds Museum een gesprek aangevraagd met de verantwoordelijke wethouder om een en ander toe te lichten. Helaas bleek van gemeentezijde weinig animo te bestaan om nog een museum binnen de gemeentegrenzen te vestigen. Inmiddels is ook het geplande bezoekerscentrum dat in het Belfelds museum onderdak zou moeten vinden aan de Tiendschuur in Tegelen toegezegd, zodat deze plannen niet meer in Belfeld verwezenlijkt kunnen worden. Deze ontwikkelingen hadden een tamelijk demotiverende werking op de Stichting, die zich nog aan het beraden is over de verdere voortgang van het project. Overigens staat er wel nog een investering van f 445.000,- voor herbouw van de panden op de begroting van de nieuwe gemeente Venlo. Dit bedrag was door de gemeente Belfeld, tegen bepaalde voorwaarden, voor deze zaak gereserveerd.

Op enkele andere terreinen is gelukkig wel voortgang geboekt. Aangezien in de voormalige gemeente Belfeld geen gemeentelijke monumenten waren aangewezen (er was geen monumentenverordening en monumentencommissie), maar de gemeente Venlo daar wel over beschikt, is het logisch dat er ook in Belfeld gemeentelijke monumenten komen. Het door de

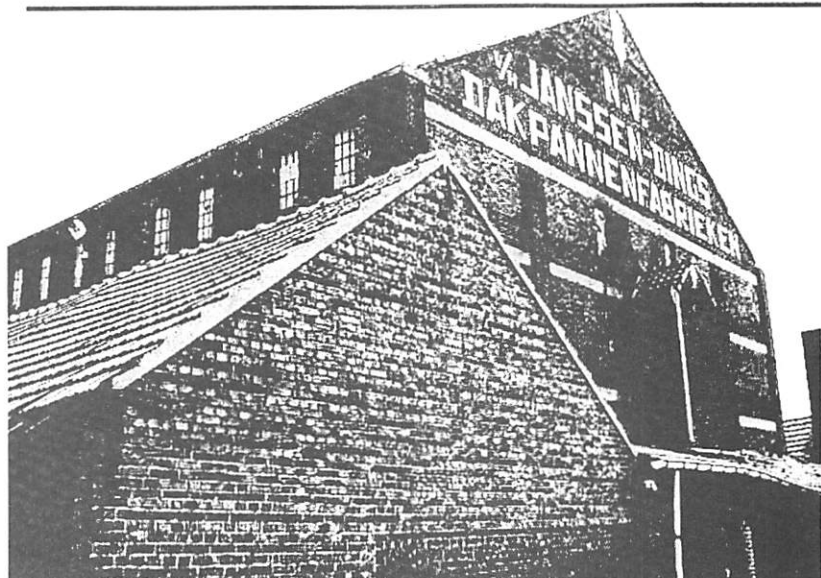
heemkundevereniging opgestelde rapport 'Monumenten(zorg) in Belfeld?' uit 1998 dient daarbij o.a. als uitgangspunt. Het heeft inmiddels een grote verspreiding gevonden in de ambtelijke kring en de Commissie Stadskwaliteit (waarvan de monumentencommissie deel uitmaakt) van de nieuwe gemeente. In samenspraak met die commissie, de medewerker monumentenzorg en de heemkundevereniging werd een lijst opgesteld waarop 18 objecten voorkomen die als gemeentelijk monument in Belfeld zouden moeten worden aangewezen. Dit voorstel ligt momenteel bij het gemeentebestuur ter behandeling.

Door het bureau monumentenzorg van de gemeente Venlo werd bovendien een poging gedaan om het bedrijfsgebouw (thans caravanstalling) van de voormalige 'Patershoof' op de hoek Reuverweg/Patersweg uit 1924 in het kader van het MSP-project tot rijksmonument aan te wijzen. Het pand was bij de eerdere inventarisatieronde door de provincie over het hoofd gezien. Helaas weigerde de eigenaar aan een dergelijke procedure mee te werken, zodat het aanwijzingstraject niet werd voortgezet.

Op archeologisch terrein is ook het een en ander in beweging gekomen. Zo is het de bedoeling om een tweetal archeologische objecten in Belfeld (de resten van een Romeinse gebouw ter hoogte van de fabriek van Egidius Janssen en de Romeinse villa op de Schelkensberg) tot archeologisch monument te bestempelen. In de oude gemeente Venlo werd al enkele jaren gewerkt aan een 'archeologische basiskaart'. Deze kaart (eigenlijk een rapport) moet in de toekomst dienen als een soort wegwijzer voor archeologisch waardevolle terreinen en een overzicht verschaffen van alle tot dusver bekende archeologische vondsten. Ze dient als basis bij de planvorming voor infrastructurele werken zodat met eventuele (potentiële) archeologische waarden rekening kan worden gehouden. Het gemeentebestuur van Venlo heeft besloten om deze archeologische basiskaart uit te breiden met de voormalige gemeenten Belfeld en Tegelen. Inmiddels heeft de heemkundevereniging hieraan haar medewerking verleend door archeologische gegevens en vondsten met betrekking tot Belfeld ter beschikking te stellen. Bovendien werd door een tweetal leden van de

werkgroep archeologie met de archeologe die deze kaart moet vervaardigen een 'werkbezoek' aan Belfeld gebracht, waarbij een aantal archeologische terreinen werd bekeken. Wellicht wordt de werkgroep archeologie van onze vereniging in de toekomst ingezet om door middel van een aantal proefsleuven nadere bijzonderheden over enkele archeologische objecten te verzamelen. Het is echter wel zaak om de vinger aan de pols te houden want deze archeologe is slechts tijdelijk in dienst en Venlo beschikt dus nog niet over een 'eigen' stadsarcheoloog.

Een zaak die al langer de aandacht van de heemkundevereniging heeft is het zogenaamde reconversiegebied van Janssen-Dings in Belfeld. Dit industrieterrein zal binnen enkele jaren bestemd worden voor woningbouw. Jammer genoeg gaan dergelijke nieuwbouwplannen vaak gepaard met totale sloop van alle bedrijfsgebouwen. Dat zou jammer zijn want Janssen-Dings heeft inmiddels een 110-jarige geschiedenis en in deze periode zijn vele, interessante bouwwerken verwezenlijkt. In de ogen van de heemkundevereniging zouden enkele elementen van de fabriek in de bouwplannen behouden moeten blijven. Daardoor ontstaat ook een gevarieerder bouwplan, dat mede daardoor aan kwaliteit kan winnen. De eigen identiteit van Belfeld is niet echt gebaat bij alweer een volgende nieuwbouwwijk zonder binding met de plaatselijke geschiedenis. Deze zienswijze heeft de heemkundevereniging kenbaar gemaakt aan het gemeentebestuur van Venlo met het verzoek om een onderzoek naar de monumentale waarden van het terrein. Daaraan is gevolg gegeven want door de gemeente is opdracht gegeven aan het Monumentenhuis Limburg om een rapport op te stellen van het fabrieksterrein. Dit inmiddels in een concept-versie verschenen rapport geeft een waardeoordeel van de bouwkundige elementen op het terrein en suggesties voor verder onderzoek. Enkele bouwdelen uit de late 19^e eeuw hebben vanwege hun onderlinge samenhang een grote bouwkundige en historische waarde. De gemeente heeft toegezegd dat ze in een onderhoud met de heemkundevereni-

Janssen-Dings, westgevel van de ringoven uit 1930.

Janssen-Dings, de zogenaamde blauwe fabriek uit 1948.

(foto's: R. Veelders)

ging over deze zaak zal overleggen om te bezien wat de mogelijkheden (voor behoud) zijn. Maas- en Swalmdal heeft bovendien de dorpsraad van Belfeld verzocht om haar mening over dit onderwerp kenbaar te maken, zodat mogelijk een breder draagvlak voor onze opvatting wordt verkregen.

Verder heeft de heemkundevereniging kennis genomen van de voorgenomen opknapbeurt van het oude kerkhof in Belfeld. In een brief aan het kerkbestuur, dat eigenaar is van dit kerkhof aan de Urbanusstraat, heeft de vereniging een aantal zaken aangeroerd waarmee rekening moet worden gehouden bij die opknapbeurt. Zo bevat het kerkhof een aantal monumentale grafkruizen, lag op het kerkhof de oudste parochiekerk, waarvan resten (fundamenten) nog aanwezig kunnen zijn en zou de oude orientatie op de voormalige ingang (waarvan de twee poortpilaren nog aanwezig zijn) weer hersteld moeten worden. Deze redenen en de aanwezigheid van het hardstenen kerkhofkruis uit 1852 zijn de motivatie om dit kerkhof op de hierboven genoemde lijst als gemeentelijk monument voor te dragen. Het kerkbestuur heeft toegezegd ons van de toekomstige ontwikkelingen op de hoogte te houden.

Tot slot zal binnenkort bij het gemeentebestuur Venlo erop worden aangedrongen om bij de toekomstige ontwikkeling van het nieuwe sportpark in het Bakenbosgebied rekening te houden met eventueel aanwezige archeologische waarden. De hoge ligging van het terrein zuidelijk van de Aalsbeek is bij uitstek een reden om hier mogelijke prehistorische nederzettingssporen te verwachten. Bovendien ligt hier het tracé van de zeer oude Veeweg, die o.a. de voormalige grens tussen Tegelen en Belfeld, tevens tussen de hertogdommen Gelre en Gulick markeerde. Deze zandweg is opgenomen op de door de provincie Limburg uitgegeven waardekaart met cultuurhistorische landschapswaarden. Behoud van het wegtracé is derhalve wenselijk.

Namens het bestuur,
Twan Ernst

De Keizer

Ter bescherming van de privacy wordt en werd er in verslaggeving in de media vaak met initialen gewerkt. Thans, met steeds minder dorpen/buurtten waar iedereen iedereen kent, zullen velen een aanduiding met initialen niet kunnen herleiden tot een bepaald persoon.

Anders was het in 1897/1898. Kun je in een dorp als Belfeld met nog geen 1000 inwoners nog wel van privacy spreken als naast de initialen ook de bijnaam van betrokkene te lezen valt?

In onderstaand voorbeeld maakte de drager van de initiaal/bijnaam zich echter 'pas onlangs (bij mij) bekend'.

Te beginnen met een bericht uit de Venloosche Courant van 31 juli 1897:

Uit Belfeld wordt gemeld: Als een curiositeit, dient te worden gemeld, dat zekere H., de z.g. "keizer" dezer gemeente, jl. Maandag in een café onder het drinken van een stevig glas bier een buitengewonen eetlust gevoelde. Juist op dat ogenblik kwam in het café een visscher, die een flinke paling van plm. ½ KG had gevangen. De hongerige keizerlijke majesteit at dezen visch "met huid en haar" op, waarna nog ± ½ KG vleesch volgde. Het onbegrijpelijke was dat ZM nog met honger huiswaarts keerde.

De achternaam H. levert in Belfeld uiteraard nog geen uitsluitel op over de vraag met wie we hier te maken hebben.

Vervolgens in dezelfde krant 9 april 1898:

De marechaussees van Reuver hebben zekeren H.H. bijgenaamd 'Keizerke' en wonende te Belfeld, gevankelijk naar Roermond overgebracht, die in staat van dronkenschap op zijne vrouw een geweerschot loste... (zie ook: Belfeld 100 jaar geleden in De Zeumer 1998-2).

Dat is al iets beter, alhoewel er nog steeds een aantal potentiële kandidaten zijn.

De oplossing vond ik onlangs bij het doornemen van de vonnissen van de kantonrechter te Venlo over het 1e halfjaar 1898.

Op 6 mei 1898 moet Heinrich Huijs, geboren 1871 te Kaldenkirchen en bijgenaamd 'de Keizer', voor de kantonrechter te Venlo verschijnen. Als herbergier te Belfeld had hij op 27 maart zijn herberg niet gesloten 's avonds tussen 11 en 4 uur. Volgens het proces verbaal van veldwachter Emans was de herberg namelijk om 11 ¼ uur (!) nog open en bevonden zich daar de volgende personen: Hubert Reijnders, Cornelis Puts, Josephus Arnoldus Nicolaas Verweij, Leonard Hubertus Sleeve, Gerardus Thissen en Arnold Jacob Jacobs. 'De Keizer' wordt hiervoor beboet met f 0,50 of 1 dag hechtenis.

Naar het waarom Hendrik of Heinrich Huijs 'het Keizerke' of 'de Keizer' genoemd werd, valt, althans voor mij, nu slechts te gissen. Wellicht is er onder de lezers iemand die het antwoord weet.

Van 'de Keizer' is mij verder het volgende bekend:

- zoon van Andreas Huijs en Anna Maria Clemens;
- huwt 1897 in Belfeld met Wilhelmina van der Biesen, geboren te Swalmen;
- uit dit huwelijk 1 kind te Belfeld;
- vertrek 1899 naar Speldorf, Duitsland;
- in een notarisakte uit 1907, bij de verdeling van de nalatenschap v.d. Biesen, is Huijs machinist te Düsseldorf.

Wim Hoezen

Archiefonderzoek

Er zijn vele secondaire bronnen, zoals notariële en rechterlijke archieven, waarin men soms verrassende vondsten doet, die het familieverhaal kunnen opluisteren.

Maar er zijn er nog veel meer.

Zo heb ik kort geleden aan een workshop deelgenomen, georganiseerd door het Algemeen Rijksarchief in Den Haag. Een reis naar Den Haag was hiervoor niet nodig. Den Haag komt voor zulke zaken ook wel naar de provinciale Rijksarchieven.

Voor de workshop Nassause Domeinraad, die bijna een hele dag in beslag zou nemen, ging ik naar het Rijksarchief in Den Bosch, omdat de datum mij goed uitkwam en het in dit Rijksarchief, met een uitstekend voorziene kantine, goed toeven is. Er waren 12 deelnemers, die per twee deelnemers aan de opdrachten moesten werken. Daarvoor was een dikke inventaris 'De Archieven van de Nassause Domeinraad 1581-1811' beschikbaar (742 bladzijden), die bovendien tegen gereduceerde prijs gekocht kon worden.

Het is verrassend, wat voor zaken er in de archieven van de Nassause Domeinraad gevonden kunnen worden.

Een voorbeeld:

In augustus 1772 werden Catharina van Ham, gehuwd met Cornelis van Rijthoven, en Maria Willemse de Jong, gehuwd met Jacobus Kostermans, te Oosterhout veroordeeld wegens het stelen van groenten uit openliggend veld.

Zij vragen de Prins van Oranje om gratie of pardon.

Zoek deze brieven van pardon op. Lees zo mogelijk iets over hun misdaad. Aanwijzing: Gebruik de registers onder Oosterhout, Algemeen.

Het was tevoren zo duidelijk uitgelegd, dat het opzoeken niet veel problemen opleverde.

Toch kregen we de antwoorden na afloop alsnog uitgereikt. Het antwoord op de vraag uit het voorbeeld was:

In de registers onder Algemeen bevat inventarisnummer 11867 bij Artikel 2 van het tweede gedeelte: stukken betreffende het recht van pardon en andere graties aan misdadi-

2 unieke boeken

Terugblik
op
Reuver

f 25,-

f 25,-

75
verhalen
uit
Reuver

Thans sterk in prijs verlaagd.

2 boeken samen voor f 40,-
(nog beperkte voorraad aanwezig)

Te verkrijgen bij:
Dhr. Sjra Vincent,
In den Hof 5, 5993 BX Reuver
tel. 077-4741733

DTP Uitgeverij bv
Tuindersweg 13, 5981 NA Panningen
tel. 077-3060036

DE GROEËTE ZEUMER

**Een verzameling
woorden en uitdrukkingen
uit het dialect
van Beesel en Reuver**

**Uitgegeven door Heemkundevereniging
Maas- en Swalmdal.**

Heemkundevereniging Maas- en Swalmdal brengt in een gelimiteerde oplage in januari 2002 "De groeëte Zeumer" op de markt. Het is een dialectwoordenboek in hardcover met woorden en uitdrukkingen uit Beesel en Reuver. De verzameling is mede bijeengebracht door loutjnworers uit beide plaatsen. De auteur Paul Bloemen, geboren en getogen in Reuver-Offenbeek en woonachtig in Beesel, heeft de verzameling op basis van onderzoeken aan gewuld en systematisch gerangschikt. Het dialectwoordenboek omvat een ruime keuze uit de (gebruikte) woordenschat van Beesel en Reuver tussen 1900 en 2000. De kern wordt gevormd door een alfabetisch register met dialectwoorden, aangevuld met talloze voorbeeldzinnen en uitdrukkingen. Het boekwerk wordt geïllustreerd met tekeningen van Harry op de laak en in hardcover uitgevoerd. De inleiding bevat de uitleg over de uitspraak en de schrijfwijze van het dialect volgens de modernste inzichten en richtlijnen van VEFIDEK. Ook voor de niet-dialectsprekers is het dia-

**Bij voldoende voorinschrijvingen zal
dit boek met hard-cover in januari
2002 verschijnen.**

U onderstaande bon volledig in te vullen en te zenden aan:
Heemkundevereniging Maas- en Swalmdal, Postbus 4643, 5953
ZG Reuver of Dhr. A. Janssen, Den Roover 7, 5953 BM Reuver
Tel. 077-4743118 (secretaris) of Dhr. F. Geerlings, Hoogstraat 6,
5954 AC Beesel of Dhr. H. Smeets, Wieler 7, 6071 PD Swalmen
of Dhr. T. Ernst, Schoolstraat 122, 5951 CX Belfeld.

U kunt dit inschrijfformulier ook downloaden via www.maas-enswalmdal.nl

gerangschikte Nederlandse leeuwwoordenlijst opgenomen. Deze lijst vormt een uitstekende gids bij het terugzoeken en het herleiden van woorden. De omvang van dit dialectwoordenboek, dat in geen enkele boekenkast mag ontbreken, omvat ruim 200 pagina's. Indien u wenst kunt u nu reeds een geschenkbond ontvangen zodat u het boek, met de feestdagen in het vooruitzicht, als het ware vooraf reeds cadeau kunt doen! Hiervoor dient u dit inschrijfformulier, vóór 28 november 2001 i.v.m. Sint Nicolaas of vóór 15 december 2001 i.v.m. Kerstmis, terug te sturen naar een van de hiernaast genoemde adressen. De geschenkbonden worden voor Sint Nicolaas of voor Kerstmis bij u thuisbezorgd.

Voorintekenbon boek "De groeëte Zeumer"

Ja ik wil _____ exemplaren reserveren a f 39,95 (€ 18,13) per stuk.

☐ Het boek per post toe te zenden á f 12,50 (€ 5,67) per stuk portokosten extra.

☐ Ik kom het boek afhalen. Van datum, plaats en tijd krijgt U nader bericht.

☐ Ik ben lid van de Heemkundevereniging Maas- en Swalmdal en krijg een korting van f 7,50 (€ 3,40) Max. 2 per lid.

☐ Ik wens
geschenkbond(en)
te ontvangen.

Naam : _____

Adres : _____

Postcode: _____

Woonplaats : _____

Tel. : _____

☐ **Machtiging**

U machtigt ons om éénmalig een bedrag af te schrijven van uw bank- of girorekening. Vul dan onderstaande gegevens in en vergeet niet uw handtekening te plaatsen.

Bankrekening nr. _____

Postbankrekening nr. _____

Bedrag: _____

Handtekening: _____

DTP Uitgeverij bv

Postbus 7210, 5980 AE Panningen, Tel. 077-3060036

gers. Voorin deze band bevindt zich een inhoudsopgave op alle stukken.

Aan de hand hiervan vindt u een verwijzing naar het folio nummer van deze zaak, die de folio's 162 tot 174 beslaat.

Hun echtgenoten, gesteund door andere familieleden, dienden het verzoek om gratie in. De diefstal werd wegens de honger van hun kinderen gepleegd ten tijde dat hun echtgenoten elders in het land naar werk zochten, onder meer in Zeeland.

Nog een klein voorbeeld op ander gebied:

Op 9 juli 1777 werd J.H. Ribbergen aangesteld als tolknecht in de heerlijkheid Montford.

Zoek met behulp van het Ambtboek zijn aanstellingsakte op. Bij welke tol werd hij tolknecht en in wiens plaats?

Aanwijzing: Gebruik het Ambtboek. Zoek de originele aanstellingsakte op. Naar welke registers verwijst het Ambtboek voor nog meer bijzonderheden?

Antwoord:

Op bladzijde 154 van het Ambtboek staat onder tolknecht J.H. Ribbergen, met verwijzing naar de notulen van dat jaar. Dit is inventarisnummer 148. Op woensdag, 9 juli 1777, staat de aanstelling van J.H. Ribbergen als tolknecht bij de Stevensweerdse tol te Roermond in de plaats van zijn overleden vader Johannes Henricus Ribbergen.

Natuurlijk trok mijn aandacht ook naar het uitgebreide namenregister, waarin ik ook Beesel ontdekte op bladzijde 409. In dit deel 7. Domeinen Staatsbrabant en Gelders Overkwartier bleken nog meer zaken die onze streek be treffen te staan.

Onder andere:

11074. Stukken betreffende het protest van de Domeinraad tegen de inbreuk op de heerlijke rechten van Montfort door de verkoop van de heerlijkheid Swalmen en Asselt door de rekenkamer van koning Philips IV van Spanje, 1654-1655. Deels (authentieke) afschriften. 1 Omslag.

11076. Stukken betreffende het protest van de Domeinraad tegen de verkoop door de rekenkamer van Koning Karel II van Spanje, van eilanden, grienden, aanwassen en middelgrienden gelegen in en langs de Maas, 1675.

Afschriften, 3 stukken.

De zaak waarin Beesel werd genoemd was:

11085. Stukken betreffende het aanvaarden en registreren door de gerechten van Echt, Nieuwstadt, Beesel, Vlodrop, St. Odiliënberg, Linne en Montfort, van de verkoop en het transport van de heerlijkheid Montfort, 8, 9 en 10 juni 1769. 1 Omslag.

In dit deel staat ook vermeld in welke inventarissen in Limburg de stukken betreffende Montfort te vinden zijn. O.a in het jaarboek van het Sociaal Historisch Centrum voor Limburg (XV 1970).

Maar behalve een verwijzing naar stukken, wordt er ook uitgebreid aandacht geschonken aan de achtergronden van alle bezittingen, oorlogsgeweld, de geschiedenis van alle gebieden in het bijzonder en de uiteindelijke verwerving door de Oranjes.

Kortom, de Workshop en het boek nodigen mij uit om ook eens in deze archieven te gaan snuffelen. Best kans dat er nog familienamen opduiken.

Misschien dat diegenen, die al met secundair onderzoek bezig zijn nu ook op een idee zijn gebracht.

Coby Klinkhamer-van den Assem

Kaldenkerker glaskramer verdronk in de Aalsbeek

Ter voorbereiding van het op microfiche zetten van de akten van de burgerlijke stand van de voormalige gemeente Belfeld komt men soms onverwachte 'vondsten' tegen. De registers worden op het gemeentearchief Venlo doorgenomen om in een korte toelichting de gebruikers van die microfiches duidelijkheid over de structuur te verschaffen. Vooral in de eerste 25 jaar na de invoering hiervan in Belfeld (de eerste akten zijn van 1796) komen soms onverwachte inschrijvingen te voorschijn. De akten waren in die beginfase nog niet zo gestandaardiseerd als later, zodat de ambtenaar van de burgerlijke stand enige vrijheid had bij het inschrijven van de akten. Bovendien zullen onderzoekers die alleen uitgaan van de indexen die op de akten zijn gemaakt, dit soort bijzonderheden niet opmerken omdat men alleen aandacht heeft voor de eigen of andere te onderzoeken familienaam.

Wie in het recent verschenen jaarboek 20 (2000) het verhaal heeft gelezen over de bouw van een brug over de Schelkensbeek aan het eind van de achttiende eeuw, weet dat het passeren van die beek voordien soms gevaarlijk was. Vooral hoog water speelde menige reiziger danig parten. De reiziger die via Belfeld reisde had dubbel pech: zowel aan de zuid- als aan de noordgrens van de gemeente moest hij een diep ingesneden beekdal oversteken. In de Tegelse kroniek van M. Canoy 'Herinneringen van vader op zoon' uit 1861 kon nog uit mondelinge overlevering worden geput over de gevaren die reizigers moesten doorstaan wilden ze de Aalsbeek ter hoogte van de Rijksweg Noord bij hoogwater oversteken. Zo beschrijft Canoy dat 'Rytuigen, die somtijds 's morgens nog passeerden voor de Maas was gezwollen, bleven er 's avonds in zitten of redden zich met terug te keren. Zo is het dan ook dikwijls gebeurd, dat op noodgeschrei inwoners van Steyl, Heys, Siep en de Pas tot hulp zijn gekomen en menige Reyzenden het leven hebben gered'. In 1825 werd hier eindelijk een brug gebouwd.

Blijkbaar konden niet alle slachtoffers worden gered want in het burgerlijke standsregister van Belfeld van 1815 lezen we dat voor Paulus Schenedel hulp te laat is gekomen. Merkwaardig genoeg is de inschrijving in het Nederlands, terwijl alle voorgaande en daarna opgenomen akten, zoals gebruikelijk in die periode, in het Frans zijn genoteerd. Burgemeester Jacobus Kessels schreef het volgende:

'Den negentienden december agtien hondert en vijftien aprouveere:

Voor ons Burgemeester der gemeente Belfeld Arrondissement van Ruremonde provincie van Limburg heden ten vijf uren s' avonds is verscheenen Peter Matijs Beelen inwoonder deezer gemeente vergezelt van Theodorus Franciscus Merrij onder brigadier der Douanen hier ten poste doet mij kennelijk zijn dat hij van Christina Curstjens inwoonderse deezer gemeente heeft vernomen datter in de scheiding tusschen onze gemeente en die van Tegelen in zogenoemde Aalsbeek eenen dooden mensch lag vermoed aldaar verdrongen te zijn. Zelfen heb ik gemelde Christina Curstjens doen verzoeken mij nadere opheldering te geven. Verklaard mij ook dit van eenen van Kessel van transport dienst retour komenden boer die aldaar op zogenoemden hof Bosakker woonagtig zonder den naam bekend te zijn, vernomen te hebben, die zo even onze gemeente had passeert. Dadelijk hebben wij Burgemeester ons doen vergezellen van Peter Matijs Beelen van Theodorus Franciscus Merrij en van Jacobus Geurts alle drie inwoonders deezer gemeente en ter plaatse begeven alwaar wij dadelijk op land van kant der beek hebben ontdekt eenen ronden hoed en boven water in de voornoemde beek iets zien flottteeren zonder te kunnen distingeeren watter was waarop wij met eenen langen staak eenen glaaskraam hebben opgevist waarbij ons gescheenen dat iets agtergebleven was het welk eenen cadaver zoud hebben kunnen zijn. Verder tot opvissching alle mooijte besteed maar niet meer hebbende kunnen ontdekken. Vermits het duister en avond was en de lanteernen ons niet genoegzaam licht meer konden geeven hebben wij dadelijk kennis aan onzen collega van Tegelen gegeven om s' anderdaags s' morgens tennegen uren opnieuw door twee uit

Tegelen en twee van hier hiertoe gecommiteerde personen verder na te zoeken. Gedaan te Belfeld op datum alsboven ten negen uren s' avonds en na gedaane voorlezing met ons onderschreven, geteekent: P.M. Beelen, F. Merrij, J. Geurts, J. Kessels. Voor copie conforme.'

De een dag later voortgezette zoektocht naar de drenkeling heeft succes want als akte nr. 18 van 1815 is het volgende ingeschreven:

'Decés Paulus Schenedel.

Den twintigsten december agtien hondert en vijftien s' morgens ten tien uren ingevolg door ons Burgemeester van Belfeld Arrondissement van Ruremonde provincie van Limburg gegevene orders ter nazoeking van eenen vermoed in de Aalsbeek verdrinkene mensch hebben Hermanus Miggels, Willem Janssen en Theodorus Franciscus Merrij inwoonders deezer gemeente mij gerapporteerd eenen cadavre van mangeslagt middelmatige lengte ongeveer veertig jaaren oud in vernoemde beek gevonden te hebben waar op wij burgemeester ons ter plaatze begeven vergezeld van Hermanus Miggels en aldaar door den Burgemeester van Tegelen gezondene personen ook den Eerweerden Heer Pastoor Matias van Tegelen. Ook den Heer Schaup [J.W. Schaub] geneesmeester van Kaldenkerken gelast het lighaam te onderzoeken en te vesiteeren heeft verklaard de minste wonde of quetzing niet te kunnen ontdekken verklaard daarenboven dat het verdrinken de eenigste oorzaak is van zijnen dood. Daarenboven hebben wij gezamentlijk erkend voor te zijn het gevondene lighaam dat van Paulus Schenedel glazemaker woonagtig in de gemeente Kaldenkerken. Verdere nazoeking en onderzoeken heeft ons onnodig gescheenen, aangezig dat de oorzaak des doods als ook het lighaam en deszelfs weezen is geconstateerd, het gevondene lijk in de scheidinge onzer beide gemeentens gevonden Tegelen nader lig. Kaldenkerken en zijne familie verzogten den dooden aldaar te mogen begraven waar aan wij hebben geconsenteerd.

Gedaan te Belfeld den twintigsten december agtienhondert en vijftien en na gedaane voorlezing met ons onderschreven

uitgenomen Wilhelmus Janssen die bekend schrijvens onervaren te zijn. Geteekent: H. Miggels, F. Merrij. Voorgelijkkluidende copie J. Kessels.

Ook de Tegelse burgemeester Wilhelm Kamp noteerde op 21 december (akte nr. 18) dit overlijden in zijn overlijdensregister. Die akte werd in het Duits opgesteld. De aangifte in Tegelen werd gedaan door de Kaldenkerker Gesundheitsbeambter J.W. Schaub en Paulus Stamford. Beide personen waren bekenden van de overledene en maar goed ook, want Jacobus Kessels heeft de naam nogal verhaspeld. De verdrongen persoon had een achternaam die de Burgemeester ongetwijfeld vreemd in de oren zal hebben geklonken. De juiste achternaam moest Genetelli zijn, waarbij wij heden ten dage meteen (en terecht) aan een Zuid-Europese oorsprong zullen denken. Overigens werd in Kaldenkerken zijn overlijden niet in het plaatselijke 'Standesamt' genoteerd.

Al vanaf het midden van de zeventiende eeuw waren in Kaldenkerken glazeniers werkzaam. Door dat beroep ontstond ter plaatse de familienaam Glasmachers. Kort voor 1766 vestigde zich in Kaldenkerken de uit de Noord-Italiaanse plaats Brionto afkomstige David Genetelli. Hij was glasblazer van beroep. Wellicht dat de ontmoeting in Kaldenkerken met zijn toekomstige vrouw Maria Eva Pesscher David Genetelli heeft doen besluiten zich in Kaldenkerken te vestigen. Uit het huwelijk van David en Maria Eva werd op 6 oktober 1767 Petrus Paulus Genetelli (ingeschreven als Genetello) geboren. Zoon Paulus huwde op 1 oktober 1793 met Elisabeth Nieskes (Nijskes). Helaas werd het rondreizen met door hem zelf gemaakt glaswerk de glazenier ter hoogte van Belfeld noodlottig. De Belfeldse burgerlijke standsregisters hielden er echter een bijzondere overlijdensakte aan over.

Twan Ernst

Gebruikte bron:

Behalve de hierboven genoemde BS akten werd ook gebruik gemaakt van: Leo Peters. Geschichte der Stadt Kaldenkirchen, Teil I. Blz. 440 en 489.

Zomaar een bidprentje

Meusen wordt in 1895 te Reuver tot koster en organist benoemd. Hij is dan de opvolger van Henricus Hubertus Denteneer die, althans volgens de krant, *als krankzinnig ter verpleging naar 's Bosch is overgebracht* (Denteneer die overigens oktober 1896, armlastig, in Belfeld komt te overlijden).

Alvorens de weduwe Meusen in 1911 naar Roggel vertrekt, is haar naam o.a. in 1909 nog op een Reuvers bidprentje te vinden (zie De Zeumer 1998-3).

Wim Hoezen

Belfeld 100 jaar geleden

O K T O B E R

Door het kerkbestuur wordt aan de familie Janssen vergunning verleend om op de aangekochte grafplaats een monument op te richten.

N O V E M B E R

Ca. 1 april is Johannes Reijnders van Tegelen naar Belfeld gekomen en als dienstknecht inwonend bij Antonius van Cleef landbouwer te Geloo.

Zowel Reijnders, geb. Beesel 1883, als van Cleef, geb. Belfeld 1851, doen hiervan niet binnen uiterlijk 1 maand aan het gemeentebestuur opgave. Door de kantonrechter te Venlo worden beiden hiervoor op 29 november tot f 1,50 of 1 dag hechtenis veroordeeld.

De smederij van wijlen A. Hommen zal in werking worden gehouden door A. op 't Veld.

D E C E M B E R

Op 1 december wordt de nieuwe verordening op delven van potaarde op gemeenteeigendommen, waar de laatste maanden zo veel over te doen was geweest, afgekondigd.

Op 20 december worden o.v.v. Elisabeth van Knippenbergh, weduwe Johannes Metsemakers te Bracht, verkocht: 14 eikenbomen, 1 canada en 1 kruisden bij het huis bewoond door Paulus Derks en hakhout in Hoverveld en in Malbeekerkamp. Opbrengst f 104,15.

Wim Hoezen

De Proof

Reuver. Onder deze gemeente is uit de Maas opgevischt het lijk van een onbekend man circa 45 jaren oud, gekleed in zwarte jas waarin geborduurd met geel garen den naam: Heinrich Bach, Reidt, vermoedelijk den naam van den leverancier. Inlichtingen omtrent het lijk worden verwacht door de brigade-commandant der marechaussee alhier.

Beesel. Het lijk op den 22 September onder deze gemeente uit de Maas opgehaald is thans door de familie van den verdronkene erkend als Friedrich Krähe, 49 jaar gehuwd voerman te Rheydt.

Bron: GA Venlo, Venloosch Nieuwsblad 5 oktober 1901

Beesel. Donderdagmorgen werd onder deze gemeente uit de rivier de Maas opgevischt het lijk van een manspersoon naar gissing 36 jaar oud, middelmatig van taille, stevig gebouwd, zwart haar, knevel en kinbaard; gekleed met broek, jas en vest van grijze stof, zwartlaken overjas, rijgschoenen met punten. In zijne zakken werd behalve andere voorwerpen gevonden een verandering van woonplaats ter name van Charles Taube, geboren te Aken 18 Mei 1871, schoenmaker te Brussel, Rue Bouchers 77. Daar het lijk een witten zakdoek in den mond had en eenen anderen zakdoek daarover gebonden, is het vermoeden gerezen dat hier misdrijf in 't spel is, waarom het lijk is in beslag genomen en naar het lijkenhuis overgebracht.

Heden is hetzelfde gerechtelijk geschouwd. De sectie werd verricht door de heeren artsen Stijns van Roermond en Jansen van Venlo.

Bron: GA Venlo, Venloosche Courant 16 februari 1908

Een lastige familie

Buitenechtelijke kinderen. Ze zijn de schrik van menig genealoog. En dan nog niet eens zo zeer vanwege de schande in de familie, want hoe reëel is het om daar bijvoorbeeld meer dan 100 jaar na datum nog echt mee te zitten? Onze voorgeschiedenis laat zich toch niet veranderen.

Nee, ook de voortgang van het onderzoek loopt vaak genoeg vast op zo'n vaak kortstondige relatie. De 'natuurlijke kinderen', zoals ze ook wel worden aangeduid in oude akten, hebben namelijk veelal geen bekende vader. Waar een kind werd geboren van een vader die wel bekend was, volgde vaak toch nog een huwelijk, waarmee het kind alsnog kerkelijk en wettelijk werd erkend. Bij geboorten waarbij de vader bekend was en waarop geen huwelijk volgde, werd veelal goed gezorgd voor het kind. Ook nam het vaak de naam aan van de biologische vader.

Laten we eens kijken naar een buitenechtelijk kind, geboren en gedoopt te Belfeld op 1 januari 1766. De pastoor wist duidelijk hoe alles in elkaar zat: 'natus et baptisatus est Gerardus filius spurius cujus pater denominatus Leonardus Stroucken matrimonio junctus mater vero Joanna Derix susceptores Gerardus Willemsen et Anna Basten'. Moeder Jenneken was van Belfeld (ged. Belfeld 8-7-1737, dr. van Gerardus Dirix en Anna Basten). Vader Leendert (ged. Belfeld 7-12-1712, overl. ald. 16-10-1774, zn. van Joannes Stroucken en Henrica Raetmeckers alias Jacobs) was reeds gehuwd, zoals de pastoor weet te melden, en wel op 25 juni 1738 met Aldegonda Heinen, zoals de kerkregisters ons vertellen. Leendert was gerechtsbode in Belfeld. Getuigen bij de doop waren Gerardus Willemsen en Anna Basten, de moeder van Joanna.

Waar we vaak niets bijzonders meer vernemen van het kind, hebben we ditmaal meer geluk. Op 25 juli 1769 gaf Jenneken

Dirrickx haar jawoord aan Matthijs Craembreukers, waarbij voorafgaand aan het huwelijk (dat plaatsvond op 15 augustus) een akte van huwelijksvoorwaarden werd opgemaakt.

Beiden beloofden elkaar 'in peys ende vrede' christelijk te leven en dat zij eventuele kinderen uit dit aanstaande huwelijk christelijk naar hun staat en plicht tot Gods eer en glorie zouden opvoeden, evenals het voorkind van de bruid.

Het voorkind van de bruid zou bij zijn 18e verjaardag een bedrag van 175 gulden vooruit ontvangen, alsmede een bed met toebehoor.

Indien dit voorkind 'moetende volgens pligt der ouders opgebracht worden totte aghthien volcomene jaeren ende onder-tusschen met leven ende sterven soo van bruydt als bruydegom ende vorders hertrouwen het kint soude door den eenen of anderen mishouden worden, sal sulx met voorweeten ende consent dir naeste vrienden afgenomen worden ende vorders op een ander besteedt worden na hunnen wille waer voor Ja.. oock de halffscheydt der erffgoederen de toghte ende incommen der selve tot het profijt ende costgelt vant onmundig ende voorkint aangewendt worden ende sulx geduyrende tottet kint volkomen achthien jaeren oudt is'. In alles waarin deze voorwaarden niet voorzagen, zouden partijen handelen naar landrecht. Getuigen bij het opmaken van de akte waren Geebel Cuenen, Lenaert Janssen, P.K., schepen J. Schreurs als toeziend voogd, en borgemeester W. Joosten als toeziend voogd.

RAL Maastricht, SA Beesel en Belfeld, inv.nr. 38 fol. 195-196; met eenvoudige handmerken van bruid en bruidegom.

Gerard Stroucken werd ouder dan 18 jaar. Op 29 mei 1796 trouwde hij in Belfeld met Catharina Joosten, met wie hij diverse kinderen had. Of daar nog afstammelingen van zijn? Dat mag u zelf uitzoeken!

Een ander voorbeeld zien we in de volgende overdrachtsakte van een huis op de Kroppestraat in Swalmen, om precies te zijn een schenking bij leven. Op 26 januari 1723 verklaarde Heijliken Keutiens 'gesont ende wel te passe, ter stege ende

straeten gaende', bijgestaan door Sijbert Keuven als haar daartoe gekozen voogd, ten overstaan van Petrus Buijckman, scholtis, Goossen Gerardts en Wijn Peggen, schepenen van Swalmen en Asselt, dat zij, 'gecommen sijnde tot haere jaeren, niet meer bequaem sijnde om den cost te winnen', bij wijze van schenking onder levenden ingevolg landrecht pag. 170, al haar patrimoniale en aangestorven erfgoederen, te weten:

- een huis en moeshof te Swalmen op de Cropperstraete gelegen, rondom grenzend aan de schepen Wijn Peggen voornoemd;
- een obligatie groot 250 gulden gevestigd op het huis van Hendrick Slabbers, gelegen naast het huis den Swaen;
- een obligatie groot 100 gulden ten laste van de erfgenamen Jacob Spee, waarvoor Hendrick Spee borg was gebleven;
- en voorts alle goederen die zij had of nog mocht verkrijgen,

hierbij overdroeg aan haar twee natuurlijke kinderen Jacob Gubbels en Fijcken Verstegen, in ruil voor levenslang onderhoud in kost, drank en kleding.

RAL Maastricht, SA Swalmen en Asselt, magazijnlijst nr. 21 fol. 159-159vs.

Zover bekend, was moeder Helena nooit gehuwd. Op 25 februari 1694 werd desondanks een eerste dochter van haar gedoopt in Swalmen: Sophia. Volgens de pastoor was zij een buitenechtelijk kind van Godefridus Lemmes en Helena Kuttens. Doopgetuigen waren Joannes Kuttens en Windelina Mertens. Vader Geurt Lemmens (ged. Swalmen 13-11-1646, zn. van Lambertus Verstegen en Sophia Sevenwagens) was op 13 juli 1684 gehuwd met Helena Evers (alias Peters). Moeder Helena Kuttens was op 15 september 1665 gedoopt als dochter van Joannes Ceuties (alias Trijnen Jan) en Gertrudis Smets (alias in de Beeck alias Gerardts).

Fijcken Verstegen (begr. Swalmen 24-3-1742) zou op 5 april 1731 in Swalmen trouwen met Godefridus Slabbers.

Op 27 mei 1703 beviel Helena Cuttens opnieuw van een buitenechtelijk kind, ditmaal een zoon: Jacobus. Als vader werd ditmaal genoemd Johannes Gubbels (verm. ged. Swalmen 16-9-1657 als zn. van Peter Gubbels en Henrica van der Winckelmuelen). Jacob Gubbels (overl. Swalmen 18-4-1784) zou driemaal trouwen: 1) Swalmen 18-8-1735 met Anna Gertrudis Bouten, begr. ald. 28-1-1742; 2) Swalmen 2-8-1742 met Anna Willems, begr. ald. 5-9-1757; 3) Swalmen 24-11-1757 met Maria Heijligers.

Op 24 maart 1742 werd Sophia Verstegen in Swalmen begraven, waarna Godefridus Slabbers op 31 mei van datzelfde jaar hertrouwde met Margaretha Heuskens. De band met Sophia's halfbroer bleef echter bestaan. Op 21 februari 1747 droegen de echtelieden Jacob Gubbels en Anna Willems ten overstaan van Johan Matthijs Daermans, scholtis, Wijn Peggen en Dirck Geradts, schepenen van de heerlijkheid Swalmen en Asselt, krachtens overeenkomst d.d. 21 februari 1747 al hun rechten die zij hadden op een huis en hof op de Cropperstraete gelegen, welk zij hadden geërfd, voor een niet genoemd bedrag over aan Geurt Slabbers en Grittien Heuskens, kosten van overdracht ten laste van de aankopers.

RAL Maastricht, SA Swalmen en Asselt, magazijnlijst nr. 23 fol. 195. Jaartal genoemde overeenkomst slecht leesbaar en onder voorbehoud.

Loe Giesen

* * *

Het bestuur van Heemkundevereniging
Maas- en Swalmdal wenst iedereen een
Zalig Kerstfeest en een Gelukkig Nieuw-
jaar.

Tevens wil het bestuur alle leden die
het afgelopen jaar hebben meegewerkt
aan het organiseren van een vereni-
gingsaktiviteit, nogmaals van harte
bedanken.

* * *